

Sygn. akt VI P 553/14 Pm

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 listopada 2015 roku.

Sąd Rejonowy Gdańsk- Południe w Gdańsku VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący : SSR Paula Markiewicz

Protokolant : st. sekr. sąd. Barbara Marszewska

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2015 roku w Gdańsku

sprawy z powództwa L. S. (NIP (...))

przeciwko B. R. (PESEL (...))

o odszkodowanie

I. oddała powództwo,

II. zasądza od powódki L. S. na rzecz pozwanej B. R. kwotę 900 złotych (dziewięćset złotych i 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI P 553/14 Pm

UZASADNIENIE

Powódka L. S. prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą Niepubliczne Przedszkole (...) pozwem z dnia 22 lipca 2014 roku wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej B. R. kwoty 7.800 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 17 stycznia 2012 roku do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za wyrządzenie szkody przez pracownika, jak również zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu powódka podała, iż strony w dniu 1 września 2008 roku zawarły umowę o pracę, na podstawie której pozwana została zatrudniona na stanowisku księgowej. Umowa o pracę łącząca strony została rozwiązana z dniem 31 marca 2010 roku wskutek wypowiedzenia dokonanego przez powódkę. Powódka podała, iż w okresie zatrudnienia pozwana dopuściła się szeregu rażących naruszeń obowiązków wynikających z zatrudnienia, polegających na licznych błędach w prowadzonej przez nią dokumentacji rachunkowo- księgowej. Powódka dowiedziała się o powyższych zaniedbaniach w prowadzonej dokumentacji rachunkowo – księgowej, kadrowo-płacowej oraz związanej z dotacjami udzielanymi przez jednostkę samorządu terytorialnego z chwilą przeprowadzenia stosownych działań naprawczych przez biuro (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością prowadzone przez Państwa J.. Wynagrodzenie wskazanej firmy, z tytułu podjętych czynności koniecznych do naprawienia zaniedbań, których dopuściła się pozwana wyniosło kwotę 7.800 złotych. Powódka podała, iż podstawę prawną dochodzonego przez nią w niniejszej sprawie żądania stanowi art. 114 kp. Nadto strona powodowa podała, iż podjęła próbę ugodowego rozliczenia z pozwaną, pismem bowiem z dnia 6 lipca 2012 roku zatytułowanym „ostateczne wezwanie do zapłaty” wezwała ją do uiszczenia kwoty 7.800 złotych z tytułu wyrządzonej przez nią szkody. Nadto złożyła wniosek o zawiązanie do próby ugodowej, w dniu 31 stycznia 2013 roku miało miejsce posiedzenie Sądu w tym przedmiocie, do zawarcia ugody jednak nie doszło. (k. 2-5)

Pozwana B. R. w odpowiedzi na pozew z dnia 20 sierpnia 2014 roku wniosła o oddalenie powództwa oraz o obciążenie powódki kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwana podała, iż w pierwszej kolejności podnosi zarzut przedawnienia dochodzonego roszczenia, zgodnie z regulacją z art. 291 § 1 i 2 kp. Nadto w przypadku uwzględnienia żądania, jego wysokość, mając na uwadze treść art. 119 kp, mogłaby wynosić jedynie kwotę odpowiadającą trzymiesięcznemu wynagrodzeniu pozwanej. Pozwana podała nasto, iż zaprzecza aby czynności wykonywane przez nią w okresie zatrudnienia realizowała nieprawidłowo. W tym zakresie kierowała się interpretacją wynikającą z prezentowanych przez Izbę Skarbową zaleceń i mając powyższe na uwadze, zgodnie z ich treścią księgowała operacje finansowe. Zaprzeczyła również, iż by była odpowiedzialna za prowadzenie dokumentacji osobowej, albowiem nie była zatrudniona u pozwanej w charakterze kadrowej, lecz księgowej. (k. 37-38)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 1 września 2008 roku powódka L. S. prowadząca Niepubliczne Przedszkole (...) oraz pozwana B. R. zawarły umowę o pracę na czas nieokreślony. W oparciu o powyższą pozwaną zostało powierzone stanowisko księgowej, w wymiarze ¼ etatu, za wynagrodzeniem 1.100 złotych brutto miesięcznie.

Oświadczeniem z dnia 22 lutego 2010 roku powódka rozwiązała łączącą strony umowę o pracę, z zachowaniem okresu wypowiedzenia, ze skutkiem rozwiązania umowy o pracę na dzień 31 marca 2010 roku.

Jako przyczynę powyższego podała likwidację zajmowanego przez pozwaną stanowiska pracy.

(Dowód : umowa o pracę- k. 8, 73, wypowiedzenie - k. 9, 77, świadectwo pracy- k. 10-11, 75-76, zeznania pozwanej B. R. – k. 85-85v w zw. z k.119 (00:22:42-00:29:08)

W piśmie opatrzonym datą 19 grudnia 2013 roku firma (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. w związku z podjętymi czynnościami kontrolnymi stwierdziła zaniedbania w prowadzonej u powódki dokumentacji rachunkowo- podatkowej, kadrowo- płacowej oraz związanej z dotacjami udzielanymi przez jednostkę samorządu terytorialnego.

W tym zakresie wskazała na podjęte przez nią czynności :

1. skorygowanie zapisów dokonanych w podatkowej księdze przychodów i rozchodów za rok 2008 okres 09.2008-12.2008,
2. Zaprowadzenie podatkowej księgi przychodów i rozchodów za 2009 rok, zaewidencjonowanie dokumentów księgowych za rok 2009- okres 01.2009-12.2009,
3. Założenie ewidencji wyposażenia, środków trwałych za okres 09.2008-01.2010,
4. Skorygowanie list płac za okres 09.2008-12.2009,
5. Skorygowanie deklaracji i raportów imiennych do ZUS za okres 09.2008-01.2010,
6. Przygotowanie zaświadczeń do ZUS o zarobkach emerytów/rencistów za rok 2009,
7. Skorygowanie i uzupełnienie akt osobowych zatrudnionych pracowników wraz z wystawieniem stosownych dokumentów- umowy o pracę, świadectwa pracy, informacje dla pracowników na podstawie art. 29 kp,
8. Skorygowanie rozliczeń dotacji udzielanych przez Gminę M. G..

Jednocześnie w treści tegoż pisma wskazano, iż obowiązek prawidłowego i rzetelnego prowadzenia zarówno ksiąg podatkowych, jak i spraw kadrowo- płacowych wynika wprost z odpowiednich aktów prawnych- ustaw i rozporządzeń.

W związku z podjętymi przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. czynnościami została przez nią w dniu 2 stycznia 2012 roku wystawiona faktura, obejmująca kwotę 7.800 złotych, z tytułu wykonanych usług księgowych, opisanych wyżej.

Powódka wystosowała do pozwanej w dniu 6 lipca 2012 roku wezwanie do zapłaty kwoty 7.800 złotych z tytułu naprawienia przez nią szkody wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 17 stycznia 2012 roku (termin płatności należności z faktury VAT nr (...) obejmującej usługę księgową polegającą na naprawieniu ewidentnych wyrządzonych przez pozwaną szkód) do dnia zapłaty (które to odsetki na dzień 6 lipca 2012 roku wynoszą 514,59 złotych).

Powyższe wezwanie zostało doręczone pozwanej w dniu 17 lipca 2012 roku.

W dniu 15 września 2012 roku powódka złożyła wniosek o zawiązanie pozwanej do próby ugodowej w zakresie kwoty objętej sporem.

Posiedzenie pojednawcze pomiędzy stronami miało miejsce w dniu 21 marca 2013 roku.

Strony nie doszły w jego trakcie do porozumienia.

(Dowód : pismo- k. 12, faktura- k. 13, wezwanie do zapłaty wraz z zpo- k. 14-15, wniosek o zawiązanie do próby ugodowej- k. 17-18, zeznania świadka E. J.- k. 99- 104 (00:08:31-01:33:14), zeznania świadka J. K.- k. 104-105 (01:34:26-01:56:14), zeznania świadka K. S.- k. 105-106 (01:56:25-02:10:08), zeznania powódki L. S.- k. 118-119 (00:03:38-00:22:42), zeznania pozwanej B. R. – k. 85-85v w zw. z k.119 (00:22:42-00:29:08)

Sąd zważył co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przedstawionych w sprawie dokumentów, których autentyczność nie została podważona w toku prowadzonego postępowania. W zakresie ustaleń objętych przedmiotem postępowania Sąd oparł się również na dokumentach zgromadzonych w aktach osobowych pracownika.

Podstawę ustaleń Sądu stanowiły również zeznania świadków w osobach E. J., J. K., K. S., które uznał za wiarygodne i zasługujące na uwzględnienie w takim zakresie w jakim stanowiły one podstawę ustaleń faktycznych w sprawie. Sąd miał przy tym również na uwadze fakt, iż w istocie przeważająca część zeznań świadków J. K. oraz K. S., nie dotyczyła okoliczności objętych sporem, związana zaś była z czynnościami dotyczącymi likwidacją placówki publicznej prowadzonej obecnie przez pozwaną jako przedszkole niepubliczne.

Postanowieniem z dnia 21 października 2015 roku (k. 117) Sąd na podstawie art. 217§2 k.p.c. w zw. z art.227 kpc oddalił wniosek dowodowy strony powodowej o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu księgowości oraz rachunkowości, sprecyzowany w pozwie (k. 3), albowiem okoliczności istotne w sprawie, jak również konieczne do wydania rozstrzygnięcia zostały ustalone. Dopuszczenie zatem powołanego dowodu stanowiłoby o nieuzasadnionym przedłużeniu toczącego się postępowania.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W tym zakresie Sąd miał na uwadze treść art. 291 kp.

Powyższy stanowi bowiem, iż :

§ 1. Roszczenia ze stosunku pracy ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

§ 2. Jednakże roszczenia pracodawcy o naprawienie szkody, wyrządzonej przez pracownika wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków pracowniczych, ulegają przedawnieniu z upływem 1 roku od dnia, w którym

pracodawca powziął wiadomość o wyrządzeniu przez pracownika szkody, nie później jednak niż z upływem 3 lat od jej wyrządzenia.

§ 2¹. Przepis § 2 stosuje się także do roszczenia pracodawcy, o którym mowa w art. 61¹ oraz w art. 101¹ § 2.

§ 3. Jeżeli pracownik umyślnie wyrządził szkodę, do przedawnienia roszczenia o naprawienie tej szkody stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego,

§ 4. Terminy przedawnienia nie mogą być skracane ani przedłużane przez czynność prawną.

§ 5. Roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem organu powołanego do rozstrzygania sporów, jak również roszczenie stwierdzone ugodą zawartą w trybie określonym w kodeksie przed takim organem, ulega przedawnieniu z upływem 10 lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia lub zawarcia ugody.

Zgodnie zatem z treścią art. 291 § 2 kp roszczenia pracodawcy o naprawienie szkody, wyrządzonej przez pracownika wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków pracowniczych, ulegają przedawnieniu z upływem roku od dnia, w którym pracodawca powziął wiadomość o wyrządzeniu przez pracownika szkody, nie później jednak niż z upływem 3 lat od jej wyrządzenia.

Jak trafnie przyjął Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 10 sierpnia 1978 roku (I PR 167/78, OSNCP 1979, nr 3, poz. 56) datą "powzięcia przez pracodawcę wiadomości o wyrządzonej przez pracownika szkodzie" w rozumieniu art. 291 § 2 kp jest data, w której zakład pracy uzyskał wiadomość o faktach, z których, przy prawidłowym rozumowaniu, można i należy wyprowadzić wniosek, że szkoda jest wynikiem zawinionego działania lub zaniechania pracownika, a nie data, w której wniosek taki został rzeczywiście przez zakład pracy z faktów tych wyprowadzony, względnie w której został przedstawiony zakładowi pracy przez inną osobę.

Do rozpoczęcia zatem biegu rocznego terminu z art. 291 § 2 kp niezbędna jest wiedza pracodawcy o szkodzie i osobie ją wyrządzającej, nie jest natomiast konieczna znajomość dokładnej wysokości tej szkody. Sama możliwość powzięcia wiadomości o tych dwóch okolicznościach (szkoda i jej sprawca), wymagająca pewnych czynności pracodawcy, nie powoduje rozpoczęcia biegu przedawnienia na podstawie § 2 komentowanego artykułu.

Niezależnie natomiast od dowiedzenia się przez pracodawcę o wyrządzeniu mu szkody i jej sprawcy roszczenie o jej naprawienie przedawnia się z upływem 3 lat od wyrządzenia szkody, tj. od powstania skutku w postaci uszczerbku w majątku pracodawcy, będącego następstwem zachowania się pracownika. (Komentarz do KP- Kazimierza Jaśkowskiego)

Art. 291 § 2 kp dotyczy przypadków wyrządzenia szkody przez pracownika, ale tylko w sposób będący niewykonaniem czy nienależytym wykonaniem obowiązków pracowniczych (por. wyrok Sądu Najwyższego z 28 maja 1976 r., IV PR 49/76, LexisNexis nr 317763, OSPiKA 1979, nr 1, poz. 16 z glosą aprobującą R. Radwańskiego). Sąd Najwyższy uznał również, iż art. 291 § 2 kp ma zastosowanie do roszczeń zakładu pracy o naprawienie szkody wyrządzonej przez pracownika wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków pracowniczych, przewidzianych nie tylko w art. 114 kp, ale również roszczeń z tytułu niewyliczenia się lub niezwrócenia mienia powierzonego pracownikowi" (art. 124 i 125, wyrok Sądu Najwyższego z 18 lutego 1981 r., IV PZP 6/80, LexisNexis nr 317285, OSNPG 1981, nr 8-9, poz. 43, s. 38).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy uznać zatem należało, iż roszczenie objęte sporem bezsprzecznie uległo przedawnieniu.

Początek biegu przedawnienia tegoż roszczenia liczyć bowiem należy od dnia kiedy o szkodzie wyrządzonej przez pozwaną dowiedział się pracodawca, a powyższe miało miejsce bezsprzecznie najpóźniej w dniu skierowania do pozwanej wezwania do zapłaty z dnia 6 lipca 2012 roku, doręzonego w dniu 17 lipca 2012 roku, dotyczącego kwoty

objętej sporem. Z treści powyższego wynika jednoznacznie wiedza pracodawcy o osobie odpowiedzialnej za ujawnione przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością nieprawidłowości, jak również wysokość szkody. (k. 14-16)

Powyższego ustalenia w zakresie przedawnienia tegoż roszczenia nie zmienia również fakt skierowania przez stronę powodową wniosku o zawezwanie do próby ugodowej.

W tym zakresie Sąd miał na uwadze, iż wezwanie do próby ugodowej przerywa bieg przedawnienia w odniesieniu do roszczeń cywilnoprawnych wynikających z konkretnej sytuacji przedstawionej przez autora tego wezwania. Czynność ta jest przedsięwzięta bezpośrednio w celu dochodzenia roszczenia (art. 123 § 1 pkt 1 kc), a podstawę ustalenia zakresu tej przerwy stanowi treść złożonego wniosku o pojednanie (M. J., *Możliwość przerywania biegu przedawnienia przez czynności poprzedzające wniesienie pozwu oraz w drodze przypozwania*, PUG 1966, nr 3, s. 121 i wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 czerwca 1964 roku, II CR 675/63, OSNCP 1964, nr 2, poz. 34).

Nadto zgodnie z treścią art. 124 § 1 i 2 kc w zw. z art. 300 kp po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo. W razie przerywania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym albo przez wszczęcie mediacji, przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone.

W zakresie zaś roszczeń objętych sporem posiedzenie pojednawcze miało miejsce w dniu 21 marca 2013 roku, a zatem od tejże daty rozpoczął biec ponownie termin przedawnienia dochodzonego w niniejszym postępowaniu roszczenia.

Mając powyższe na uwadze złożenie pozwu w niniejszej sprawie dopiero w dniu 22 lipca 2014 roku uznać należało działanie procesowo spóźnione, a podniesiony przez stronę pozwaną zarzut przedawnienia za całkowicie uzasadniony.

O powyższym orzeczono w punkcie I wyroku, na podstawie art. 114 kp w zw. z art. 291 § 2 kp w zw. z art. 124 § 1 i 2 kc w zw. z art. 300 kp.

O kosztach zastępstwa procesowego należnych na rzecz strony pozwanej w związku z nieuwzględnieniem powództwa w całości Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 12 ust. 2 w zw. z § 6 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zmianami).

O powyższym orzeczono w punkcie II wyroku.